

SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	
AVD./SEK.: LPT	S.BEH.: CC
- 1 SEPT. 2003	
S.NR.: 03/1331-20	
ARKIV: 801.5	AVSKREVFT:

Samferdselsdepartementet
Postboks 8010 Dep
0030 OSLO

Att: Luft-, post- og teleavdelingen

Sendes også pr post

Oslo, 30. august 2003

HØRING AV FORSLAG TIL FORSKRIFT OM ELEKTRONISK KOMMUNIKSJONSNETT OG ELEKTRONISK KOMMUNIKSJONSTJENESTE (EKOMFORSKRIFTEN)

Vi viser til Samferdselsdepartementets høringsbrev til utkast til Ekomforskriften fra 4. juli 2003.

Nedenfor følger NetCom as' ("NetCom") kommentarer.

Generelt

NetCom savner inntakelse av definisjoner eller en henvisning til at benyttede begreper skal forstås slik som definert i Ekomloven. Departementet bør videre vurdere å ta ut en del formuleringer som er rene gjentakelser av ordlyd i Ekomloven og som slik sett ikke har noen selvstendig betydning i forskriftssammenheng.

Til § 1 - 3

Det er NetComs oppfatning at kravet som oppstilles i den aktuelle bestemmelsens 1. ledd er vanskelig å oppfylle for mobilsektoren. Dette skyldes det faktum at radiomessige forhold som for eksempel interferens (som også sluttbrukerne er med på å skape) får konsekvenser for andre sluttbrukere. Mobiliteten hos sluttbrukere gjør at sluttbruker vil kunne oppleve sperr og at samtalen dermed dropper. Det kan også tenkes en del andre forhold. Tjenestekvaliteten i et radiobasert nett vil påvirkes av alle sluttbrukere som befinner seg innenfor et gitt geografisk

område. Det anbefales derfor at bestemmelsen nyanseres slik at departementet fanger opp de nevnte forhold.

Til § 1 - 7

I siste ledd, nest siste setning – ”Så langt det er teknisk mulig skal bare den berørte tjeneste stenges” - er inntatt en formulering som etter vår oppfatning er overflødig. For det første må det sees hen til at det i mange sammenhenger ikke er lett å skille tjenestene så klart fra hverandre at man kan stenge én, men opprettholde en annen. For det andre - og viktigst – vil kriteriene som er nedfelt i dette ledds 2.punktum - ”*prosedylene skal være forholdsmessige, ikke diskriminerende*” - dekke hvilke tiltak en tjenestetilbyder kan foreta seg overfor sluttbruker. Det er NetComs oppfatning at hensynet til sluttbrukeren vil være godt nok ivaretatt gjennom det kriteriet at et tiltak i en slik situasjon skal være forholdsmessig.

Til § 1 – 8

Når det gjelder eventuelle endringer i avtalen mener vi det må skilles mellom endringer til gunst og endringer til ugunst. Slik bestemmelsen er formulert, vil den innebære for det første at endringer til gunst ikke iverksettes før etter én måned, mens det kan være i sluttbrukerens interesse at den iverksettes umiddelbart, dernest gis sluttbrukeren en adgang til å heve avtalen selv hvor endringen har gått i sluttbrukerens favør. Tjenestetilbyderne har et stort behov for å etablere standardkontrakter for å få effektiv avtaleinngåelse og å foreta de nødvendige endringer til enhver tid. Slike endringer kan bl.a. være forårsaket av vedtak, lovendringer mm. fra myndighetenes side.

Videre bør departementet ta hensyn til at ikke enhver endring skal kunne lede til heving av avtalen, endringen til ugunst må være av en viss betydning før sluttbruker gis rett til å heve.

Vi ønsker også å presisere – basert på tidligere erfaringer – at endringer i avgiftsnivå som har som virkning at sluttbrukerpris endres, ikke må anses som en endring etter § 1 – 8 med dertil hørende rett til å heve.

I siste punktum er forslaget at en kunde skal kunne trekke seg vederlagsfritt. Dette punkt må avhenge av om sluttbruker har fått subsidiert sitt telefonkjøp og derved gått inn på en bindingstid i forhold til sluttbruker. I den forbindelse gjøres det oppmerksom på at forbrukermyndighetene aksepterer bindingstider på 12 måneder knyttet til subsidiering av terminaler.

Til § 1 – 9

NetCom ser det som viktig at Post- og teletilsynet før evt. retningslinjer innføres oppretter en dialog med tjenestetilbyderne for å forsikre seg om at de eventuelle retningslinjer som skal gis lar seg implementere uten store kostnader for tilbyderne.

Til § 3 – 3

Det er NetComs oppfatning at dersom man får tilgang til et kommunikasjonsnett, må man også settes i stand til å drifte tjenestene, bestille, levere, behandle order, vedlikeholde tjenestene, behandle feil og fakturere kundene.

NetCom er usikker på hensiktsmessigheten av å ha en slik utvidet plikt som det er lagt opp til i bestemmelsen da f.eks. tilgang til en tilbyders faktureringssystem vil medføre så store kostnader at det i praksis ikke vil være mulig å etablere en slik tilgang.

Til § 6 – 1

NetCom har en del synspunkt knyttet til § 6 – 1, 2.ledd, 2.punktum, som lyder:

”Sluttbruker skal på forhånd kunne bestille avvisning av anrop hvor anropende sluttbruker har reservert seg mot visning av A-nummer.”

Muligheten for å stoppe avvisning av anrop uten A-nummer eksisterer ikke i NetComs nett i dag og det er heller ikke kjent for NetCom at dette er en standardisert tilleggstjeneste som kan implementeres i nettet. NetCom vil anbefale at denne delen av bestemmelsen tas ut i sin helhet. Bestemmelsen står også i motstrid til det hensyn som har vært sterkt fremmet tidligere; nemlig at en abonnent skal ha muligheten til å reservere seg mot nummervisning (ref hemmelig nummer). Det er også slik at en del mennesker er avhengig av hemmelig nummer for sin egen sikkerhet. Slik bestemmelsen lyder vil abonnenter som har reservert seg mot nummervisning kunne oppleve at deres samtaler vil bli avvist – og derved blir nektet muligheten for kommunikasjon. Hensynet til å muliggjøre kommunikasjon for alle bør her veie tyngre enn hensynet til å begrense markedsføring fra anonyme anropere.

Som nevnt er denne funksjonaliteten ikke tilgjengelig som standard i dag, og tjenestetilbyderne må derfor gis tid til å implementere dette dersom bestemmelsen blir opprettholdt i sin nåværende form.

Til § 6 – 2

Det bør i fjerde ledd konkretiseres hva slags kontaktinformasjon det skal kunne søkes etter uten at forhåndssamtykke er innhentet.

Til § 6 – 3

NetCom ønsker å understreke at slik ordlyden er i siste del av 1.ledd, påhviler plikten til å stille relevant nummeropplysningsinformasjon til rådighet en tjenestetilbyder kun i de tilfeller hvor den som etterspør driver nummeropplysningstjeneste, og når slik informasjon skal benyttes til

nummeropplysningsvirksomhet. Dette er en viktig avgrensning i forhold til en del henvendelser NetCom får vedrørende tilgang til slike data, men for andre tilgrensende formål.

NetCom ville se det som hensiktsmessig om begrepet nummeropplysningstjeneste ble nærmere definert.

Til § 6 – 4

NetCom er ikke kjent med at den funksjonalitet som det legges opp til i 2.ledd, 1.setning, eksisterer gjennom standardiserte løsninger pr i dag. NetCom forutsetter at de funksjoner som ønskes innført tar sitt utgangspunkt i standardiserte løsninger utarbeidet av internasjonale fora.

Til § 7 – 1

I 1.ledd, 3.punktum, heter det at ”*nevnte personer må ha fullmakt for utførelsen*”. Det legges til grunn fra NetCom sin side at stillingsfullmakt er tilstrekkelig.

Det samme gjelder i forhold til § 7 – 2, siste ledd.

Når det gjelder § 7 – 1, 2.ledd, er NetCom av den oppfatning at bestemmelsen er overflødig da dette allerede står i Ekomloven § 2 – 7, siste ledd.

Til § 8 – 3

Plikten til å opprettholde et nødvendig tjenestetilbud i en krise – og beredskapssituasjon bør etter NetComs oppfatning kun påligge tilbyder(e) som er underlagt kap 5 i Ekomloven, jfr også utkast til Ekomforskrift kap 5. Slik NetCom ser det vil myndighetene i en krise – og beredskapssituasjon neppe ha behov for flere tjenestetilbydere enn de som vil bli underlagt de nevnte bestemmelser.

Under enhver omstendighet er NetCom av den oppfatning at ”nødvendig tjenestetilbud” må presiseres ytterligere slik at det blir klart hva plikten til å opprettholde nasjonal driftsstøtte og nett innebærer.

Til § 10 – 1

Brukerklagenemnda er tenkt å skulle avløse Teleklagenemnda. Det må presiseres i bestemmelsen at klagemuligheten hva angår pris er knyttet til trafikkavgifter og faste avgifter tatt inn i faktura og ikke til spørsmål om riktig pris, jfr. for eksempel krav til å holde kostnadsorienterte priser. Denne begrensningen i nemndas kompetanse er svært sentral å få frem.

NetCom stiller spørsmål ved om en utvidelse av nemndas kompetanse til også å omfatte kvalitet og manglende tjenestetilbud er hensiktsmessig. PT har en forholdsvis vid kompetanse til å påse at tjenestetilbyderne opprettholder et kvalitetsnivå som tilfredsstillende bransjens standarder samt eventuelt manglende eller mangelfullt tjenestetilbud. En utvidelse av kompetansen for nemnda til å omfatte de nevnte områder vil innebære en vesentlig behov for å øke bemanning og finansiering. For eksempel vil kompetansen måtte utvides, da området tjenestekvalitet og tjenestetilbud er omfattende og også teknisk kompliserte. Etter NetComs oppfatning vil forbrukerinteressene være ivaretatt gjennom det regelverk som ligger til grunn for tjenestetilbydernes virksomhet (Ekomloven med tilhørende forskrifter) samt forbrukermyndighetenes kompetanse innenfor sine områder. En utvidelse av kompetansen vil også medføre at PT og nemnda vil få overlappende

kompetanse (f.eks. hva angår spørsmål knyttet til tjenestekvalitet). Det er derfor NetComs forslag at brukerklagenemndens kompetanse er begrenset til å behandle klager knyttet til pris, noe som gjør at dagens Teleklagenemnd kan fortsette sitt arbeid innenfor de samme rammer som tidligere.

Det bør også fremkomme av ordlyden at klageordningen er subsidiær, jfr merknadene til §10-1.

Når det gjelder spørsmål om finansiering av en slik nemnd og en nærmere fastlegging av hva nemnda skal befatte seg med, bør dette avklares nærmere mellom myndighetene og aktørene.

Med vennlig hilsen
NetCom as

Randi Punsvik
Direktør samfunnskontakt